

Ustezko tentakuluak eta Estatuaren tentazioak

Herriraren kontrako operazioak iragandako garai bateko irudiak ekarri dizkio askori gogora. Haatik, ETAk jardun armatua utzi zuela bi urte igaro direnean, ezinezkoa da pentsatzea bide horretan atzerapausorik gertatuko denik; Espainiako Gobernuak barne iritzia asetzeko egindako mugimendua dirudi gehiago.

| URKO APAOLAZA AVILA |

ARGAZKI PRESS / J.C. R.

Atxiloketak egin eta egoitzak miazteko operazio zabala jarri zuen martxan guardia zibilak. Irudian, Hernaniko egoitzan.

GUARDIA ZIBILEK berriz ere Euskal Herriko herri eta hiriburuetakoz plazak hartu, egoitzak miatu eta dozena eta erdi lagun atxilo hartzea ez da seinale ona. Herriraren kontrako sarekadak duela bost, hamar edo hamabost urteko ope-

razio polizialen osagarri asko izan ditu. Hala ere, koiuntura erabat ezberdina da, eta garai berrietan, Espainiako Estatuak gero eta gaitzago du halako triskantzak egitea; hori esan diote milaka lagunek egunotan.

Presoen oinarrizko eskubideen aldeko mugimenduak duen indarra azalera irten da berriz ere, sektore politiko zehatz batzuetatik harago dagoen eskaera orokorra dela agerian geratu da. Baina, nagusiki, herritarren eskubideen urraketa

ARGAZKI PRESS / LUIS JAUREGIALITZO

Herriraren kontrako operazioa salatzen eta presoaren eskubideak aldarrikatzeko manifestazio jendetsua, urriaren 5ean Bilbon.

moduan ikusi da Herriraren kontrako sarekada eta parametro horietan mugitu da hari emandako erantzuna. Ez da ideia batzuen kontra egin, ideia horiek defendatzeko eskubidearen kontra baizik eta horrek, beste faktore batzuen artean, aktibatu du jendea.

Irailaren 30ean guardia zibilak Herrira mugimenduari egoitzetan sartu eta berehala, eragile sozial eta sindikal ugarik egin zuten bat operazioa salatzen. Zenbait sigla eta politikariren jarrera deigarria izan da, Jesus Eigurenek bere blogean idatzitako *post* gogorra adibidez –sarekada “astakeria politiko eta judiziala” zela zioen–, edo estatu mailako sindikatuek izandako jarrera kritikoa.

EAJk bi eskurekin jokatu du auzi honetan, eskuinean ezker abertzalearen teilatuan jarri du pilota, ezkerrez EH Bildurekin salaketa adierazpena hitzartu du Eusko Legebiltzarrean. Asko izan dira distantziakidetasun hori kritikatu dutenak. EAJk azaldu du “atzeraldi kezagarria” dela gertatutakoa, baina bi aldetara begiratuz, ETAren azken agiria aitzaki hartuta.

Haatik, ETAk jardun armatua utzi eta bi urtera, ezinezkoa da pentsatzea alde horretatik inboluziorik egongo denik, ezta ezker abertzaleak estrategiaz aldatuko duenik ere

(ikusi 50. orrialdean Xabier Letonaren analisia).

Leize mediatikoari bazka

Euskal jendarteak ez du atzerapausorik nahi, ez du Garzónen garaietara itzuli nahi, *entornoaren entornoa* mintzagai zen urteetara. Egunkariaren eta Udalbiltzaren kontrako epaiketetan gaitziztat eman ziren tesi horiek, orduko absoluzioek erabat desmuntatu zuten ustezko perituz polizialek sortutako ipuina.

Baina badirudi estatu aparatuek berriz ere bide hori egiteko tentazioa izan dutela, oraingoan “tentakulu” hitza erabilita. Eloy Velasco Auzitegi Nazionalako epaileak bere autoan aipatzen du Herrira ETAK

Beste afera bat zabalik geratu da Auzitegi Nazionalan eta ez da sekretua Estatuak egoera politikoan eragiteko erabiltzen dituela auziok

presoak kontrolatzeko plataforma dela, eta legez kanpoko taldeen ondorengo izatearen delitu klasikoa abiapuntuztat hartuta, kontakizun fantastikoa osatzen du. Espainiako Barne ministroaren diskurtsoa lite-

ratura pixka batez blaitzeko zuku paregabea.

Honakoa izan liteke Parot doktrina bertan behera uzteko Estraburgok emango lukeen balizko operazioa, gogor plantak, Ines del Río askatu behar izanez gero, ez dadin errepikatu Josu Uribetxeberria askatu zutenean jasotako karnibalismo polikoa –Rajoyk barne eraso gogorrak jaso zituen kritikotik–. Baina arriskutsuegia da oraindik erabaki gabe dauden epaiez hitz egitea. Bestalde, litekeena da arrazoi bat baino gehiago izatea sarekadaren atzean. Gauza bat garbi dago, PPreko gobernuak oraingoz badu nahikoa leize mediatiko eskuindarrari jatena emateko.

Beste auzi bat zabalik Auzitegi Nazionalan

Herrira ezagutzen duenak badaki –poliziek ere bai, noski– mugimendua irekia eta gardena dela, eta preso politikoen eskubideen aldeko eskara zehatz batzuk defendatu izan dituela, besterik ez. Eloy Velascok aske utzi ditu 18 atxilotuak horietako lau fidantzapean. Eta hemen ez da ezer pasa.

Baina bai, pasa da. Atxilotuak zeuden bitartean senide eta lagunengan ezinezona sortu dute; libre utzi eta gero pertsona horiei mugitzeko baldintzak jarri dizkiete –hamabostero aurkeztu behar dute poliziaren aurrean, ezin dira Espainiako Estatutik irten...– eta muga politikoak ere bai –ezin dute presoaren eskubideen aldeko ekintzetan parte hartu–; Herrira mugimenduari jarduna bi urtez geldiarazi eta egoitzak itxi dituzte...

Beste afera bat zabalik geratu da Auzitegi Nazionalan, eta ez da sekretua Estatuak egoera politikoan eragiteko instrumentu gisa erabiltzen dituela auziok. Laster Segiko eta Herriko Tabernetako auziperatuak epaituko dituzte, batzuk ia 12 urtez espainiar justiziaren linboan sufriarazten eduki eta gero. Zenbat denbora igaroko dute Herrira-koek? ■

